

(The National Interest, 18.7.2011)

Резултати [нове Zogby анкете](#) потврђују да су ставови према САД међу арапским становништвом негативнији него икад. Реакција на тај податак у овој земљи опште узев подељена је на два кампа. Једна фракција слегне својим колективним раменима и пригрли згодан изговор да Арапи стално мрзе Сједињене Државе. То је историјски нетачно, а сама идеја има и подмуклу импликацију да је анти-американизам уграђен у арапски ДНК, уместо да представља реакцију на политику Вашингтона у том делу света.

Супротно тумачење, оно из другог кампа, је да је то непријатељство још увек наслеђе из Бушове ере и да ће председник Обама временом побољшати имиџ САД у арапском свету као што је то учинио у Европи и неким другим регионима (за раније аргументе у том правцу, погледати [овде](#) и [овде](#)). Нажалост, има један велики проблем са том тезом. Било је [мерљивог помака](#) у арапским ставовима према САД након неких раних Обаминих коментара и гестова, посебно његовог [говора](#) у Каиру 2009. године. Али тај почетни раст популарности не само да је нестао, већ су позитивни ставови о САД у многим исламским земљама сада нижи него што су били на крају Бушове администрације.

Већина Арапа није имала никакве илузије о америчкој спољној политици према региону под Џорџем Бушом - а кад смо већ код тога, нити под већином његових претходника

Постоји вероватно објашњење за тако јаку реакцију. Већина Арапа није имала никакве илузије о америчкој спољној политици према региону под Џорџем Бушом - а кад смо већ код тога, нити под већином његових претходника. Међутим, Обамина иницијална реторика наговештавала је да би овог пута могло доћи до стварне промене у приступу Вашингтона. Тежак пад рејтинга САД у новој Зогбијевој анкети вероватно одражава изневерене наде. То је сасвим нормална људска реакција на дволичног непријатеља који изазива чак и веће гнушање него непријатељ који се не претвара.

У том смислу је арапска реакција према Обаминим достигнућима огледало реакцији Американаца који су мислили да ће његова спољна политика - а можда чак и његова домаћа економска политика – представљати побољшање у односу на Бушове године. Разочаране присталице које су гледале како Обама драматично ескалира непромишљен

Анти-американизам на Блиском истоку јачи него икад

Пише: Тед Гален Карпентер
недеља, 24 јул 2011 18:26

рат у Авганистану, наставља да тражи начине да се продужи војно присуство САД у Ираку и истрајава у расипању новца на Пентагон, могу да саосећају са Арапима који су се надали да ће из Вашингтона потећи боља политика. А могу саосећати и они Американци који су гајили макар и слабу наду да би Обама могао бити нова врста демократе - онај који озбиљно схвата потребу за фискалном одговорношћу.

Вашингтон не може тврдити да подржава демократију, а да истовремено наставља да сарађује са аутократским режимима само зато што ти владари подржавају одређене политике САД (Саудијска Арабија) или обезбеђују погодне војне базе (Бахреин)

Ако Сједињене Државе заиста желе да поправе свој отрцани имиџ у арапском свету (и другде), потребна је драстична промена политике уместо повремених слаткоречивих говора са врха. Вашингтон не може тврдити да подржава демократију, а да истовремено наставља да сарађује са аутократским режимима само зато што ти владари подржавају одређене политике САД (Саудијска Арабија) или обезбеђују погодне војне базе (Бахреин). Нити амерички лидери могу очекивати претерану захвалност од угњетеног народа када САД са грдним закашњењем пуне воде истог оног корумпираног деспота кога су подржавале деценијама, као у [пет до дванаест разводу од Хоснија Мубарака](#) . Људи су у стању да проникну кроз такву циничну дипломатску превртљивост.

Америка је некада била светионик наде за већи део света – укључујући и арапски свет. Жалосно је што ова земља више нема тај статус. Не мора тако и да остане, али “нада и промена” морају да постану много више од шупље реторике.

Тед Гален Карпентер, виши сарадник за студије одбране и спољне политике на Кејто институту (Cato Institute) , аутор осам књига о међународним пословима, укључујући *Политика рђавог суседа: Вашингтонов бескорисни рат против дроге у Латинској Америци.*

Превод: **НСПМ**